

Ratolest'

Milí čitatelia Ratolesti!

Ak chceme Pána Boha rozosmiať, povedzme mu o svojich plánoch. Zhruba pred piatimi rokmi sa manželka modlila za dobrú prácu pre mňa. Len zabudla Bohu povedať, že by to malo byť čo najbližšie pri Trenčíne. Tam sa medzičasom vrátila aj s deťmi, ktoré začali navštevovať tamojšiu cirkevnú školu. Ja som domov za rodinou dochádzal z Tatier, stále si hľadajúc zamestnanie čo najbližšie pri nich. Zrazu prišlo covidové obdobie. Počas lockdownov a online výučby sme boli zase všetci spolu na zdravom tatranskom vzduchu. Situácia nielen na pracovnom trhu bola neistá. V máji mi končila pracovná zmluva vo vtedajšej robote. Vyzeralo to, že napokon budem pokračovať v Tatrách na vysnívanej pozícii manažéra v štýlovom boutique hoteli. Aspoň tak tomu nasvedčovali rozhovory s majiteľmi a všetky možné indície. Chyba, zostal som na mesiac bez roboty. Venoval som sa rodine. Ísť sa hlásiť na úrad práce nedávalo zmysel. V poslednej práci som súhlasil, že na zmluve bude uvedená polovica minimálnej mzdy. Akú podporu by mi asi tak vypočítali? So slzami na krajíčku hovorím Bohu, že mám veľký problém. Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení... Zmenil som taktiku – vravím problému, aký veľký je môj Boh!

Čo si pamätám, odkedy sme prišli do Tatier, aspoň trikrát ma volal pracovať k nim do hotela na Štrbskom Plese jeden prevádzkar. Dodnes netuším, ako na mňa nadábil, ale pri každej príležitosti mi ponúkal robotu. Ja som mu zakaždým slušne poďakoval, vraviac, že práve teraz sa mi to nehodí.

Na jar 2020 sme sa stretli pri plese. On tam nemal byť, ale „náhodou“ bol. Hotely boli zatvorené kvôli lockdownom, gastrosektor padal na kolená. Zamestnanci v službách boli radi, že vôbec majú kde pracovať. Medzi rečou som sa ho spýtal, či by nevedel o nejakej práci pre mňa. Potom, ako som ho viackrát poslal do kelu, sa mi mohol otočiť chrbtom, ale neotočil. Sľúbil, že sa mi ozve. Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvoria vám.

Martinovi ďakujem za milé slová, jeho obetavú prácu, múdre vedenie a neúnavnú snahu udržiavať časopis ako spojivo našej farnosti. Vďaka jeho nasadeniu a oddanosti sa tento časopis stal miestom, kde sa delíme o vieru, radosť a inšpiráciu. Verím, že na tento odkaz nadviažeme a budeme ho ďalej rozvíjať. S úctou preberám pomyslenú štafetu v Ratolesti a pevne verím, že sa tejto milej povinnosti zhostím

Keď sme spolu s manželkou rozoberali našu situáciu pred kamarátkou, smial som sa, že veru nepôjdem do voľajakej koliby robiť čašníka vo vyšívanej košielke, veď budem predsa prevádzkarom! Nakoniec mi tá košeľa padla ako uliata a v júli som nastúpil do novej práce. Keď som dostal prvú výplatnú pásku, vravím si, že došlo k omylu. Víkendy, sviatky, nadčasy – všetko vyplatené do posledného centu. To sa mi v Tatrách stalo prvýkrát. Robotu bola zaujímavá, dokonca sme počas leta na vlastnej koži zažili aj ozbrojený lúpežný prepád. Zdarne prešla trojmesačná skúšobná doba. Pár dní po jej uplynutí sa v práci nadýchmem nad miskou plnou čerstvého chrenu a... nič necítim! Covid ako vyšitý. Prísna karanténa. Ďalší lockdown. Znova zavreté hotely aj reštaurácie. Možný iba okienkový predaj. Prázdne Tatry. A ja? Z čoho užívam rodinu? Štát vyplácal covidovú pomoc, pričom bral do úvahy predošlý štvrtročný kvartál. V tomto prípade júl, august a september. Mesiace, kedy mi konečne cinkla na účet normálna výplata. Pán Boh sa postaral neuveriteľne. Mimochodom, ten prevádzkar sa volá Marek. Nevie, či verí v Boha. Ale veril vo mňa. A vďaka nemu moja rodina nepadla na hubu.

Ďakujem aj všetkým vám, drahí čitatelia, spolupracovníci, dobrodinci, priatelia a známi z Tatier i zďaleka. Za vašu nezištnú pomoc, priazeň a podporu. Novej šéfredaktorke želim hojnosť Božích milostí. Som si istý, že farská Ratolest' bude ozaj v dobrých rukách. Nech na ňu z neba dohliadajú aj Monika Macuráková a Zuzka Bradáčová.

Martin Mistrík

ku vašej spokojnosti, milí čitatelia. Verím, že tento časopis ostane miestom stretnutia – s Božím slovom, s myšlienkami na zamyslenie, ale aj s každodennosťou života našej farnosti. Ďakujem vám všetkým za vašu priazeň, podporu a ochotu deliť sa o svoje príbehy, nápady či slová povzbudenia. Veľmi sa teším na túto spoločnú cestu a na všetko, čo na nej objavíme.

Volám sa Barbara Vaverčáková, narodila som sa a celý život žijem vo Vysokých Tatrách, za čo som nesmierne rada. Napriek tomu, že som tatranka, mnohí ma možno nepoznajú z farského spoločenstva, pretože to nie je až tak dlho, čo Ježiš vstúpil do môjho života. Nie že by sa mu nechcelo, ale kým On trpezlivo čakal, ja som akosi zabudla otvoriť dvere. Moja cesta bola ku nemu kľukatá, ba priam ju môžem prirovnať ku vysokohorskému chodníku, na ktorom sú rôzne stúpania, klesania, sem tam diera, koreň, o ktorý zakopávame.

Ale ako spomína Jozef Husovský v jednom zo svojich zamyslení „Ukázať niekomu chrbát ešte

Nebojte sa

„Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ (Lk 2, 10-11)

V jednom adventnom príbehu sa píše: „Na adventnom venci horeli štyri sviece. Horeli tak ticho, že bolo možné počuť, ako sa medzi sebou zhovárali.

Prvá si povzdychla a povedala: Volám sa Pokoj. Moje svetlo svieti, ale ľudia nežijú v pokoji. A tak jej svetlo slablo, až napokon celkom zhaslo.

Druhá svieca zablikala a povedala: Moje meno je Viera. Som však nepotrebná. Ľudia už nič nechcú vedieť o Bohu. Nemá zmysel, aby som ďalej horela. Zadul vietor a zhasla aj druhá svieca.

Ticho sa žalovala tretia svieca: Volám sa Láska. Už nevládzem horieť. Ľudia nemajú o mňa záujem. Ide im len o seba, a nie o tých, čo potrebujú lásku. Ešte raz vzplanula a zhasla.

Vtedy do izby vošlo dieťa. Zadávalo sa na sviece a smutne povedalo: Ale nie! Veď vy máte horieť, a nie hasnúť.

Vtom sa ozvala štvrtá svieca: Neboj sa! Pokiaľ horím, môžem znova zažať ostatné sviece. Volám sa totiž NÁDEJ. A tak dieťa pomocou zápalky vzalo od nej svetlo a zažalo aj ostatné sviece.“

neznamená odísť od neho. Niekedy to znamená vrátiť sa k nemu inou cestou“. Tou si možno niekedy potrebujeme prejsť aj my. Každopádne, Pán Boh vie prečo to tak bolo a z vlastnej skúsenosti viem, že On stále čaká a má dvere otvorené. Nech sa deje čokoľvek, vždy bude pripravený a nezabuchne ich pred nami.

Tak majme aj my otvorené srdcia pre Jeho lásku a príchod. V pokoji, tichu, s pokorou... presne tak ako Ježiš prišiel prvýkrát k nám. Blíži sa obdobie Vianoc. Snažme sa sústrediť na ich podstatu, aby sme mali na pamäti, že nie sú o tom pozlátku, ktorému paradoxne venujeme toľko času, ale že sú o tom jedinom Dare, ktorý dostávame a ktorý k nám prichádza. A vtedy budú azda naozaj pokojné.

Zo srdca vám prajem príjemné čítanie, požehnaný advent a skutočne pokojné Vianoce.

S vďakou,
Barbara Vaverčáková

Nebojte sa, tieto slová pochádzajúce z Evanjelia podľa Lukáša, vyslovil – vyslovoval svätý pápež Ján Pavol II., ktorý pred tridsiatimi rokmi 3. júla 1995 navštívil aj naše milované Vysoké Tatry a konkrétne Sliezsky dom. A dnes tieto slová, viac ako inokedy, sprostredkúva Cirkev z pokladov Ježišovho Srdca. A to práve v čase, keď celá Cirkev od 24. decembra 2024 do 28. decembra 2025 bude žiť čas nádeje a milosti.

V čom vlastne spočíva „nádej“? Jadro odpovede nachádzame v úryvku z Listu Efezanom. Svätý apoštol Pavol pripomína: Prv než ste stretli Krista, boli ste „bez nádeje a bez Boha na svete“. (Ef 2,12)

A teda tou nádejou pre nás je novonarodený Kristus, náš Spasiteľ. Jedine On nás dokáže zapáliť, potešiť, uzdraviť... Dospieť k poznaniu Boha, pravého Boha, znamená dostať nádej. Preto uprime svoj zrak na Krista, ktorý „neprišiel svet súdiť, ale svet spasiť.“ (Jn 12,47)

V tomto duchu Vám všetkým vyprosujem požehnané Vianoce, milostiplný rok svätého Jána Pavla II. a Jubilejný rok 2025.

Ľubomír Cvangroš, farár

Sumár diania

20. výročie kňazskej vysviacky pána farára

Tento rok si náš pán farár vdp. Ľubomír Cvenegroš pripomenul 20. výročie kňazskej vysviacky. Pri tejto príležitosti sa v sobotu 22. júna 2024 konala svätá omša na tento úmysel a po nej sme pre nášho otca Ľubomíra pripravili malé prekvapenie - spoločné posedenie. Takto sme ako jedna farská rodina strávili pekný čas, plný milých rozhovorov, úsmevu a radosti.

Trojdnie Modlitieb matiek

V dňoch 28.-30. júna 2024 sa v kostole sv. Petra a Pavla v Novom Smokovci uskutočnilo Modlitebné trojdnie Modlitieb matiek.

Odpustová slávnosť sv. Petra a Pavla a deň farnosti

V sobotu 29. júna 2024 sme na sviatok sv. Petra a Pavla oslavovali odpustovú slávnosť a zároveň sa konal deň farnosti. Hlavným celebrantom bol bývalý pán farár Róbert Tokár. Nasledovalo spoločné posedenie pri výbornom guláši. Pre najmenších bol pripravený skákačí hrad a lezecká stienka. Kaplán HZS Janko Dubecký sa podielil v prezentácii o svoje zážitky z expedície na Manaslu a celý deň bol zakončený modlitbami matiek.

Svätá omša na Sliezskom dome

Okrem sviatku svätých Cyrila a Metoda sme v piatok 5. júla 2024 o 14:00 slávili aj spomienkovú svätú omšu na pápeža Jána Pavla II. na Sliezskom dome, ktorý toto miesto navštívil. Celebrantom bol pán kaplán Janko Dubecký spolu s pánom farárom Ľubomírom Cvenegrošom.

Na budúci rok si pripomenieme už 30. výročie návštevy svätého Jána Pavla II. na Sliezskom dome.

Cyklopúť do Levoče

Aj tento rok cyklisti našej farnosti podnikli tradičnú cyklopúť cez Levočské vrchy na Mariánsku horu v Levoči. V sobotu 6. júla 2024 skoro ráno sa prví účastníci stretli pri fare v Novom Smokovci a postupne sa táto (i keď tentokrát trochu menšia) skupinka o pár členov rozrástla. Trasa viedla cez Kežmarok, Ľubicu, kaplnku v Ruskinovciach, cez Hubertovo sedlo až do Levoče na Mariánsku horu, kde sa zúčastnili svätej omše o 10:00. Po svätej omši cyklistov pohostila rodina Dubeckých a celá posádka sa vybrala tou istou trasou na bicykloch naspäť. Posilnení na duchu a s malou „občerstvovačkou“ v Kežmarku sa v zdraví, s úsmevom na perách a 100 km v pedáloch vrátili domov.

Púť seniorov

Vo štvrtok 11. júla 2024 sa niekoľko našich veriacich zúčastnilo Púte seniorov na Mariánskej hore v Levoči.

Denný letný tábor pre deti

Deti našej i okolitých farností mohli časť prázdnin stráviť na dennom letnom tábore pre deti vo veku 3-8 rokov. Konal sa v dňoch od 12. do 16. augusta 2024. Viac sa dočítate na str. 13.

Odpust v Tatranskej Lomnici

V nedeľu 18. augusta 2024 sa konala odpustová slávnosť z titulu Nanebovzatia Panny Márie. Slávnostnú svätú omšu odslúžil ICLic. Peter Majcher – levočský dekan spolu s vdp. Michalom Regecom a našim pánom farárom Ľubomírom Cvengrošom. Po svätej omši boli všetci pozvaní na milé agapé.

Celodenná adorácia

V piatok 23. augusta 2024 bola vo farskom kostole sv. Petra a Pavla ustavičná poklona Najsvätejšej Sviatosti.

Svätá omša na Téryho chate

Ďalšou zastávkou tohtoročných Omší na horách bola v sobotu 24. augusta 2024 Téryho chata.

Miestom slávenia svätej omše bola po druhýkrát. Nádherne počasie umožnilo účasť veľkému počtu nadšencov horskej turistiky. Páni kapláni Dávid Sklarčík z našej farnosti a Ján Dubecký z HZS slúžili svätú omšu uprostred nádhernej horskej scenérie.

Septembrové odpustové slávnosti

Na slávnosť Povýšenia Svätého kríža sa uskutočnila v sobotu 14. septembra 2024 v kostolíku na Štrbskom Plese a v nedeľu 15. septembra 2024 zo sviatku Sedembolestnej Panny Márie v kaplnke na Tatranskej Polianke.

Magistrárou cez farnosť Vysoké Tatry

V sobotu 21. septembra 2024 sa za doprovodu nádherného jesenného počasia podarilo zrealizovať už 2. ročník púte naprieč farnosťou Vysoké Tatry a vyprosiť požehnanie pre všetkých, ktorí vo farnosti žijú alebo do nej prichádzajú. Naši traja kňazi putovali s relikviami sv. Petra a Pavla, sv. Jána Pavla II. a bl. sestry Zdenky.

Začali sme svätou omšou zavčasn rána na Štrbskom Plese, odtiaľ viedli naše kroky ku spoločnej modlitbe na Popradskom Plese a pomaly cez sedlo Ostrva na Sliezsky dom, ktorý bol ďalšou zastávkou s modlitbou v srdci a na perách. Na Hrebienku sme sa v hojnom počte opäť stretli s ružencom v ruke a celú púť zakončili v kostole v Tatranskej Lomnici. Niektorí prešli 30 km púť celú, niektorí sa pridali na rôznych úsekoch a iní zase prišli na miesto, ktoré im najviac vyhovovalo.

Pochod za život 2024

V nedeľu 22. septembra 2024 sme sa zúčastnili pochodu za život, ktorý sa uskutočnil v Košiciach.

Zúčastnili sme sa tam svätej omše na sídlisku Ťahanovce a ktorú celebroidal spišský diecézny biskup František Trstenský. Otec biskup nás povzbudil, aby sme žili vo vďačnosti, dôvere a trpezlivosti. Farnosť nás veľmi milo prijala a vonku nás čakalo občerstvenie. Po obede sme sa vydali do centra mesta na samotný pochod. Aj takto sme chceli manifestovať naše kresťanské presvedčenie o nesmiernej hodnote každého života od počatia.

Odpustová slávnosť na Vyšných Hágoch

Kaplnka v Nár. ústave tuberkulózy, pľúcnych chorôb a hrudníkovej chirurgie Vyšné Hágy je zasvätená sv. Terézii od Dieťaťa Ježiša (z Lisieux). Odpustová slávnosť sa tam konala v nedeľu 29. septembra 2024.

Darovanie „desiatka“ z parkoviska

Farnosť Vysoké Tatry pred tromi rokmi kúpila parkovisko s tým, že 10 percent z vyzbieranej čiastky, „desiatok“, každoročne poputuje na misie. Je to náš záväzok, s ktorým sme parkovisko kúpili a chceme ho prevádzkovať i naďalej. Nakoľko nám Pán Boh poslal misie vo forme utečencov pred takmer tromi rokmi, konkr. rodinu Kurpítovú z Lvovskej oblasti, rozhodli sme sa venovať „desiatok“ vo výške 2000 € práve im. Prosíme vás i naďalej o modlitby za mier vo svete.

Svätá omša pri chate Plesnivec

V sobotu 12. októbra 2024 sme zakončili letnú turistickú sezónu svätých omší na horách v čase, keď bol turistický chodník posypaný pestrými listami.

Svätú omšu na pravé poludnie celebroidal pán kaplán Dávid Sklarčík spolu s tatranským rodákom Samuelom Štefanidesom, ktorý je momentálne kaplánom v Ludrovej. Ak dobrotivý Pán Boh dá, budúci rok od mája budeme opäť sláviť sväté omše na rôznych miestach Tatier.

Tešíme sa na Vás, na každého jedného!

Farský deň DOBROvol'níctva

V nedeľu 27. októbra 2024 bola večerná svätá omša slúžená za všetkých dobrovoľníkov našej farnosti. Po nej nasledovala výborná večera so vzornou obsluhou našich troch kňazov. Ďakujeme našim kňazom za ich záujem o nás, ochotu a túžbu, tak ako Pán Ježiš svojim učeníkom, poslúžiť nám.

Diecézny florbalový turnaj

V oravskej obci Rabča sa v nedeľu 3. novembra 2024 popoludní konal diecézny florbalový turnaj. Našu farnosť reprezentoval 10-členný team mladých, ktorým sa podarilo umiestniť na treťom mieste.

Stráženie kostola v Starom Smokovci

Jednou z krásnych služieb blížnemu v našej farnosti je aj sprístupnenie kostola v Starom Smokovci pre všetkých ľudí dobrej vôle. Pán Boh nech je odmenou všetkým ochotným dobrovoľníkom, ktorí ho boli ochotní aj túto sezónu strážiť a umožnili tak okoloidúcim vstúpiť do chrámu, pobudnúť tam v tichej modlitbe alebo si len pozrieť interiér vzácnjej kultúrnej pamiatky.

Odpustová slávnosť v Dolnom Smokovci

Vzácný drevený kostolík má svoje patrocínium na sviatok Výročia posvätenia Lateránskej baziliky. Hlavným celebrantom odpustovej slávnosti v Dolnom Smokovci v sobotu 9. novembra 2024 bol vdp. Peter Nákačka, farár neďalekej farnosti Poprad Juh.

Duchovná obnova pre manželov na Zamkovského chate

Naša farnosť zorganizovala duchovnú obnovu v dňoch 22.-24. novembra 2024 pre manželov na netradičnom mieste - na Zamkovského chate. Zúčastnili sa jej tri manželské páry a exercitátorom bol otec Jakub z kláštora benediktínov v Sampore.

Darovanie krvi

V duchu našej niekoľkoročnej tradície na sviatok Krista Kráľa prišli pracovníci Národnej transfúznej služby Poprad v nedeľu 24. novembra 2023 na faru do Nového Smokovca, aby ochotným darcom mohli odobrať túto nenahraditeľnú životodarnú tekutinu.

Peter Dziak

Let vrtuľníkom nad Vysokými Tatrami

30 rokov od kedy bol Ján Pavol II. v srdci slovenských hôr

Posledné obdobie sa nesie v znamení jubileí. Svoje jubileum kňazskej vysviacky slávil náš pán farár, čaká nás jubilejný rok a budeme sláviť 30. výročie návštevy pápeža Jána Pavla II. vo Vysokých Tatrách. A práve výročie návštevy Jána Pavla II. si priblížime v nasledujúcich riadkoch z pohľadu osoby, ktorá bola s pápežom v priamom kontakte a sprevádzala ho, doslova, v oblakoch. O svoje zážitky a pohľad sa s nami podelí pilot vrtuľníka, v ktorom sa pápež Ján Pavol II. presúval počas svojho pobytu vo Vysokých Tatrách, pán Milan Hoholík.

Ako k tomu došlo, ako ste sa dozvedeli, že budete práve Vy pilotom vrtuľníka, s ktorým sa bude prepravovať vtedajší pápež Ján Pavol II.?

Veliteľom vrtuľníka bol Tibor Nosian, ja som bol druhý pilot a navigátor. S požiadavkou zabezpečiť let pre pápeža nás oslovila Konferencia biskupov Slovenska.

Tušili ste to už skôr, ako Vás oficiálne oslovili?

Nie, nemali sme ani tušenie, že nás niekto osloví s takýmto výnimočným letom. Zrejme tomu predchádzali potrebné prípravy.

Čo bolo iné, špeciálne ako pri ostatných letoch, ktoré ste absolvovali?

Samozrejme išlo o úplne iný let ako sme vykonávali zvyčajne a predchádzali tomu dôkladné prípravy. Boli kladené vysoké nároky na technický stav vrtuľníka, pred letom bola vykonaná prísna bezpečnostná prehliadka vrtuľníka, zapojený do príprav bol aj Úrad pre ochranu ústavných činiteľov. Pre tento let sme vybrali toho najskúsenejšieho pilota, ktorý lietal v Tatrách a mojou úlohou bolo sprevádzať pápeža a vysvetliť mu, kde sa nachádzame a ktoré štíty a doliny prelietame.

Aké boli Vaše pocity, pri prípravách a potom pri samotnom lete/dni, ktorý ste trávili s vtedajším pápežom?

Pred týmto dňom sme mali všetci veľký rešpekt, prípravu sme brali veľmi zodpovedne. Bolo pre mňa veľkou ctou sprevádzať počas letu ponad Tatry takúto významnú osobnosť – hlavu katolíckej cirkvi.

Ako na tento zážitok spomínate dnes po tridsiatich rokoch - sú niektoré detaily, ktoré Vám utkveli v pamäti?

Veľmi ma prekvapilo, aký bol pápež pokojný a so záujmom sledoval náš priebeh letu.

Skúste nám priblížiť celú trasu, kde všade ste leteli, aký bol program a plán.

Svätý otec nastúpil do vrtuľníka pri Sliezskom dome, odkiaľ sme vzlietli smerom na Popradské pleso, Podbanské a keďže ako rodený Poliak túžil nazrieť aj nad svoju domovinu, späť sme zvolili let ponad Pieniny, čo veľmi ocenil.

O čom ste sa rozprávali, ak bol vôbec priestor na nejaký rozhovor? Môžete nám prezradiť aj nejakú „pikošku“, prípadne, prekvapilo Vás niečo?

Priestor na dlhší rozhovor nebol, nechceli sme odvádzať jeho pozornosť od pekných výhľadov na Tatry.

Mal Ján Pavol II. nejaké špeciálne požiadavky?

S Jánom Pavlom II. sedel vo vrtuľníku aj jeho tajomník Stanislav Dziwisz a tiež jeho ochranka. Žiadne špeciálne požiadavky nemali.

Vieme, že Ján Pavol II. mal všeobecne rád hory a Tatry mu boli špeciálne blízko, mal ich prechodené z oboch strán. Poznal niektoré štíty počas preletu ponad ne?

Bol som veľmi milo prekvapený, že väčšinu štítov a dolín na slovenskej strane Tatier poznal.

Pápež si zvolil Sliezsky dom ako miesto, kde by sa rád pozrel/oddýchol si, viete prečo práve tam?

Na túto otázku neviem presne odpovedať, ale predpokladám, že dôvodom bola pomerne vysoká poloha horského hotela, ktorý sa nachádza na peknom mieste pri Velickom plese a vedie k nemu dobrá prístupová cesta.

Čo Vás najviac na Jánovi Pavlovi II. oslovilo?

Oslovila ma jeho ľudskosť a bezprostrednosť, jeho pokora k horám.

Pánovi Hoholíkovi veľmi pekne ďakujeme za ochotu zdieľať s nami jeho spomienky na tento výnimočný deň a priblížiť nám pobyt Jána Pavla II. v našich veľhorách.

Barbara Vaverčáková

Tatranský ľadový dóm a rok Jána Pavla II.

V predchádzajúcom rozhovore sme sa vrátili o 30 rokov naspäť a zaspomínali si na návštevu Svätého Otca, priblížili sme si jeho návštevu na Sliezskom dome spojenú s posvätením kríža a symbolov horských vodcov - lana a čakanu a prostredníctvom spomienok pána Hohlíka sme sa dostali do kokpitu vrtuľníka, v ktorom Ján Pavol II. letel.

Teraz myšlienkami preletíme späť do súčasnosti a pozrieme sa na najnavštevovanejšiu zimnú atrakciu v Tatrách, ktorá je venovaná taktiež Svätému Otcovi. Prinášame vám rozhovor s manažérom horského strediska Vysoké Tatry a Tatranského ľadového dómu Lukášom Brodanským.

Ešte pred tým, ako si priblížime tohtoročnú tému, skúste nám povedať, ako táto myšlienka Tatranského ľadového dómu vôbec vznikla. Čo všetko to obnášalo a ako to hodnotíte po tých rokoch?

Myšlienka Tatranského ľadového dómu bola tímová práca a ovplyvnilo ju viacero okolností. Keď som nastúpil do firmy ako mladý absolvent, mal som na starosti jedno podujatie, kde bol, okrem iného, pozvaný ľadový sochár z Maďarska, ktorý v rámci spestrenia programu vyrezával sochu psa z ľadu. Dal som sa s ním do reči a zistil som, že je majster sveta vo vyrezávaní sôch z ľadu. Zaujímalo ma, ako sa dá ku takému titulu dôjsť. Priblížil mi súťaže, ktoré majú a mne v tom napadlo, aby sme také majstrovstvá vo vyrezávaní sôch zorganizovali aj u nás. Po prejednaní potrebných vecí a odsúhlasení sa majstrovstvá uskutočnili, všetko prebehlo krásne, ale... vplyvom počasia sa práve v deň vyvrcholenia súťaže sochy začali topiť. O pekné podujatie sme nechceli prísť, tak nám začalo vrtáť v hlave ako z toho urobiť trvalejší efekt. Okrem výberu tienistejších miest pre sochy padol nápad postaviť stan a tam postaviť „niečo“ z ľadu. Vo vzduchu viseli myšlienky, prečo by sa chodil niekto pozeráť na Hrebienok do stanu na „niečo“ z ľadu. To prvé „niečo“ bol napokon chrám v architektúre spišskej gotiky. A ľudia prišli a vidíme, že sa chodia do stanu pozeráť dodnes. Prvý Tatranský ľadový dóm teda vymyslel a usporiadal môj kolega a šéf Martin Šabľa.

Samozrejme boli s tým spojené rôzne úskalia, s ktorými sme sa museli vysporiadať, ako napríklad zabezpečiť požadovanú teplotu a nerobiť zo stanu skleník, načo sme okrem klímy používali rôzne materiály a technológie, ba dokonca aj snežné delo na schladenie plachty kupoly. Taktiež sa aj sochári postupne naučili niečo nové a dielo je každým rokom

príťažlivejšie. Takže určite to hodnotíme pozitívne a môžeme sa tešiť aj na ďalšie ročníky.

Častokrát boli nosnou témou sakrálné stavby, podľa čoho ste jednotlivé témy vyberali?

V podstate to boli vždy sakrálné stavby, ale spočiatku sme ku tomu pristupovali opatrne, nakoľko našimi návštevníkmi sú ľudia rôznych vierovyznaní alebo žiadneho vierovyznania. Boli to chrámy v rôznych architektonických štýloch ako baroko, spišská a pražská gotika, renesancia, ale nikdy nič úplne konkrétne. Chrámy boli napríklad doplnené

lesnými zvieratami a podobne. Pomyselným zlomom bolo, keď sa počas dovolenky kolegovi, s ktorým som na dome pracoval, veľmi zapáčila bazilika Sagrada Familia až tak, že sme ju postavili v ľadovom dome. Po prvýkrát išlo o jasne definovanú stavbu a tá si získala pozitívny ohlas. Z tohto dôvodu v ďalších rokoch na ňu nadviazali konkrétne sakrálné diela, medzi nimi aj Bazilika svätého Petra, ktorá je ikonickým symbolom kresťanskej stavby a Vatikánu. Priznám sa, že vždy sme boli opatrní, nakoľko stavby sú určené pre všeobecnú populáciu, ktorá zasahuje domácich aj zahraničných hostí a reakcie môžu byť vždy rôzne. Boli však pozitívne, a tak sme pokračovali v tomto duchu a nasledovala katedrála Notre-Dame v Paríži,

ktorá v danom roku vyhorela. Uvedomili sme si, že nás navštevuje veľké množstvo ľudí, projekt je mediálne známy, a preto sme si povedali, že to nemusí byť len o samotnej stavbe. Prostredníctvom nej môžeme predstaviť aj hlbšiu myšlienku a odovzdať posolstvo spoločnosti. V ten rok to bolo konkrétne: „Vážme si pamiatky, ktoré okolo seba máme, lebo sú krehké a pomínutelné. Tak ako sa ľadová stavba roztopí na konci sezóny, tak sa môže zjededenie zničiť aj kamenná stavba, ktorá tu stála stovky rokov.“ To odštartovalo líniu vážnejších tém, ktoré sme chceli návštevníkom odovzdať. Nasledovali stavby ako Chrám Kristovho vzkriesenia v Petrohrade, Katedrála sv. Jakuba v Santiagu de Compostela, ktorou sme chceli prepojiť myšlienku púte a vyjadriť túžbu po ukončení „covidovej púte“. Covid skončil a žiaľ, nasledovala vojna, nielen na Ukrajine. Tak nasledovala stavba, kde sme chceli vyjadriť 3 hlavné myšlienky: utrpenie, odvaha a mier. Bola to bazilika Božieho hrobu s vystavanou celou krížovou cestou. Prvýkrát išlo o interiér chrámu, kde mohli návštevníci vstúpiť aj do vnútra stavby. Táto téma mala veľmi pozitívne ohlasy a ľudia si okrem lyžovačky odniesli aj hlbší zážitok a pridanú hodnotu z dovolenky, čo nás veľmi tešilo a motivovalo. Nasledoval chrám Westminster Abbey v Británii, ku ktorému nás doviedlo 15. výročie návštevy britskej kráľovnej

vo Vysokých Tatrách, jej úmrtie v daný rok a korunovácia kráľa Karola III. a Camilly. Tu sme sa veľmi potešili úzkej spolupráci s britským veľvyslancom Nigelom Bakerom a reverendom Westminsterského opátstva Davidom Hoylom, ktorí nám okrem iného poskytli kópie korunovačných predmetov, ktoré sme v dóme vystavili a oficiálny playlist chrámovej hudby, ktorú sme púšťali v našej ľadovej kópii chrámu. Postupne sme sa teda prepracovali až k téme roku 2024/2025.

Áno, budúci rok si pripomenieme 30. výročie návštevy Jána Pavla II. vo Vysokých Tatrách. Je to významná udalosť nie len pre veriacich, ale podľa všetkého, aj pre širšiu verejnosť.

Bola pre vás téma tohto výročia pre ľadový dóm jednoznačná alebo pripadali do úvahy aj iné motívy a ak áno, prečo ste sa rozhodli teda práve pre Jána Pavla II.?

Téma výročia návštevy Jána Pavla II. bola jednoznačná. Debaty o téme Tatranského ľadového dómu sme viedli už v júni 2023 a už vtedy sme v tom mali jasno. Čo však nebolo jednoznačné, bola stavba. Čo postaviť, aký chrám, ako to správne uchopiť a zhmotniť. Prvé kroky nás viedli ku Bazilike sv. Petra alebo Sixtínskej kaplnke vo Vatikáne. Ale zdalo sa nám to trochu prvoplánové, zároveň sme tu už Baziliku sv. Petra mali a stále nás to ťahalo niekam inam. Hľadali sme niečo bližšie. Vtedy sme si spomenuli na jednu krásnu vec, ktorú Ján Pavol II. povedal, že Vysoké Tatry Slovákov a Poliakov nerozdeľujú, ale spájajú. Tak sme išli na to postupne. Je Poliak, Tatry má pochodené z obidvoch strán, býval aj vo Vile Čučoriedka v Starom Smokovci, chodil tu na túry a lyžovačky a postupne sme sa vracali ku jeho koreňom. Tak sme prišli ku Wadowiciam, kde sa narodil. Chrám vo Wadowiciach však má povedzme trochu jednoduchý tvar, architektúra nie je až tak príznačná a okrem jeho narodenia sa tam až tak veľa významných udalostí z jeho života neodohralo. Kľúčové prvky sme začali vnímať od obdobia, kedy bol vysvätený za biskupa. To bolo práve v Krakove. Práve Wawelská katedrála je významným symbolom pre Poliakov a okrem toho má zaujímavú architektúru.

Z časti ste nám už prezradili, čo všetko môžeme v Tatranskom ľadovom dóme tento rok vidieť. Poďme si teda priblížiť, z čoho sa celé dielo skladá.

Momentálne máme historicky prvýkrát dva chrámy vedľa seba. Jedna majestátna Wawelská katedrála, ktorá je príznačným symbolom Krakova. Vybudovaná je jej západná a južná strana a tri veže katedrály - Vežu strieborných zvonov, Hodinovú vežu a vežu Zigmundovskú, kde pod Hodinovou vežou môžeme vidieť portrét modliaceho sa Jána Pavla II. Druhou stavbou je naopak malý, skromný kostol sv. Vojtecha, ktorý sa nachádza na hlavnom námestí Krakova a je to jeden z najstarších kostolov v Poľsku. Zároveň je taktiež veľmi úzko spojený s Jánom Pavlom II.

Vieme, že dané stavby zohrali v živote pápeža mimoriadnu úlohu. Viete nám priblížiť, čím sa ku nemu pripútavajú?

Vo Wawelskej katedrále bol v roku 1958 vysvätený za biskupa. Neskôr ho vtedajší pápež Pavol VI. vymenoval za krakovského arcibiskupa a o niekoľko rokov neskôr v roku 1967 za kardinála. V roku 1978 ho kardináli zvolili za 264. pápeža v dejinách cirkvi. Zároveň, ako som už spomínal, na Wawelskej katedrále sú vyobrazené tri veže. Na Hodinovej veži sme nastavili hodiny na čas 21:37, čo je čas úmrtia Jána Pavla II.

Kostol svätého Vojtecha je chrám, kde sa chodil Ján Pavol II. stíšiť, predstavoval miesto na jeho meditáciu,

rozjímanie a dlhé roky v ňom aj kázal. Kardinál Dziwisz, ktorý bol dlhoročným tajomníkom Jána Pavla II., v tomto kostole ustanovil omše poslednej šance, ktoré sa dodnes konajú presne o 21:37 ako pamiatka na Svätého Otca. Zvon na veži našej ľadovej kópie tohto kostola zvoní dvakrát za deň a to o 10:00 a 11:10. Ide o symboly už konkrétnej návštevy Jána Pavla II. vo Vysokých Tatrách pred tridsiatimi rokmi. Vrtuľník, v ktorom letel ponad Tatry, vzlietol zo Sliezskeho domu o 10:00 a pristál o 11:10.

Keď to zhrniem, tak tému Tatranského ľadového dómu sme vedeli už dlho, ale cesta k jej zhmotneniu bola dlhá a my sme ju objavili až na jar tohto roka. Sme však radi, že sa nám podarilo skombinovať veľkú pompéznu katedrálu ako prejav úcty a symbolu, že ako prvý Poliak sa stal pápežom, a ku tomu ako protipól skromný kostol sv. Vojtecha, kde sa tak veľká osobnosť chodila modliť a na jeho pamiatku sa v ňom konajú už spomínané omše poslednej šance. Čiže obe stavby Tatranského ľadového dómu sú veľmi úzko spojené s osobnosťou Jána Pavla II.

Vraj je v ľadovom dome skrytý aj nejaký darček pre našich kňazov?

Pán farár a páni kapláni mi veľmi pomáhali s touto tematikou, nakoľko som mal pred ňou veľký rešpekt. Pri iných stavbách v minulosti sa skrátka vyrezal chrám a snažíte sa dodržať vizuál. Ale tu keď chcete ľuďom aj niečo povedať, odovzdať odkaz, tak sa potrebujete o niečo oprieť, potrebujete usmerniť a oni mi veľmi pomáhali, za čo som im naozaj vďačný.

Odovzdali mi veľa informácií a v mnohom ma usmernili, ale utkvela mi jedna vec ktorú mi povedali na jednom z prvých našich stretnutí. To bola veta, ktorá odznela v inauguračnej reči Jána Pavla II. Bol to odkaz: „Otvorte, dokorán otvorte brány Kristovi.“ Ostalo mi to v pamäti, a tak som sa rozhodol, nech je táto krásna myšlienka vyrezaná aj v Tatranskom ľadovom dome a venovaná samozrejme všetkým, ale špeciálne kňazom tatranskej farnosti.

Ako to vyzerá v skratke v číslach, kto sa na tom podieľal, čo všetko je ku zhotoveniu takeého ľadového diela potrebné?

Ku zhotoveniu stavby bolo potrebných 225 ton ľadu (1800 blokov, kde 1 blok má cca. 125 kg). Výška stavby je 11,5m, pričom najvyššia časť je práve Hodinová veža na Wawelskej katedrále. Tatranský ľadový dóm stavíme 1,5 mesiaca, kde prvé dva týždne ide o prípravu stanu, klímy, logistiky a 30 dní sa stavia samotná stavba, naktorej pracuje 40 ľudí zo 4 krajín. Ide o 20 pomocníkov, ktorí opracovávajú ľad nahrubo a 20 sochárov, ktorí robia umelecké detaily a architektonické prvky.

Oficiálne otvorenie Tatranského ľadového dómu bolo 15. novembra 2024 a bol to krásny zážitok. Poďme ho priblížiť trochu tým, ktorí sa tejto udalosti nemohli zúčastniť.

Myslím si, že to bol naozaj krásny zážitok a o jeho umeleckú časť sa postaral spevácky zbor evanjelického gymnázia z Košíc. Pôvode sme si želali, aby na otvorení odznela aj pieseň Bárka, ktorá bola jedna z obľúbených Jána Pavla II., žiaľ to sa nepodarilo. Napriek tomu myslím, že sa otvorenie dómu vydarilo a zanechalo pekný dojem.

Tatranský ľadový dóm je otvorený do 21. apríla 2025, môžeme v ňom ešte očakávať nejaké podujatia?

Samozrejme, máme pripravených ešte 11 koncertov. Každú adventnú nedeľu vystúpia spevácke zbory rôznych cirkví, lebo aj tu chceme podporiť myšlienku spájania. Budeme veľmi radi, keď prijme pozvanie a vystúpi aj spevácky zbor z Poľska.

Na záver, aké poslanstvo nesie tohtoročné umelecké dielo?

Zhrnul by som to do dvoch poslствий: Jedno hlavné, že Vysoké Tatry Slovákov a Poliakov nerozdeľujú, ale spájajú. Druhé ako prepojenie týchto dvoch chrámov. Robte veci vo veľkom a pompézne tak, ako vyzerá Wawelská katedrála a aká veľká bola osobnosť Jána Pavla II., ale nezabúdajme sa aj stíšiť, uskromniť a robiť veci s pokorou, čo nám symbolizuje kostol sv. Vojtecha - tak ako to vedel robiť aj Ján Pavol II.

Ďakujeme za rozhovor a zaujímavé informácie o Tatranskom ľadovom dome, ktorý nám tento rok zhmotňuje a pripomína návštevu Jána Pavla II. Spomienke na Svätého Otca bude venovaný celý rok 2025. Popri ľadovom chráme a podujatiach organizovaných mestom Vysoké Tatry sa aj naša farnosť pripravuje na slávenie tejto významnej udalosti. Ponúka nám rôzne možnosti, ako si nielen pripomenúť jubileum, ale aj hlbšie spoznať život a poslanstvo tohto pápeža a nechať sa nimi inšpirovať.

Barbara Vaverčáková

Rok svätého Jána Pavla II.

Rok 2025 je okrem Veľkého jubilea Cirkvi významným rokom aj pre našu farnosť. Presne pred 30 rokmi ju totiž počas svojej apoštolskej cesty na Slovensku navštívil svätý pápež Ján Pavol II. V súvislosti s týmto Jubileom by sme chceli ponúknuť našej farnosti i všetkým, čo ju navštevujú, niekoľko impulzov, ktorými - bez toho, aby sme zastierali Veľké jubileum Cirkvi - si chceme túto významnú udalosť v dejinách našej farnosti pripomenúť.

Rok svätého Jána Pavla II. odštartoval otvorením Tatranského ľadového dómu na Hrebienku, pri ktorom bolo nádherným spôsobom odprezentované posolstvo evanjelia, ktoré tento svätý pápež na Slovensko priniesol, i jeho odkaz, a to nielen Cirkvi na Slovensku, ale aj celému svetu. Ešte raz sa chceme poďakovať nielen za šírenie evanjelia, ale aj za vyzdvihnutie prínosu našej farnosti v celom tohtoročnom projekte Tatranského ľadového dómu - menovite Lukášovi Brodanskému.

NÁVŠTEVY SV. JÁNA PAVLA II.
3. JÚLA 1995 NAVŠTÍVIL JÁN PAVOL II. NAŠU FARNOSŤ.
DOVOĽ, ABY NAVŠTÍVIL AJ TVOJE SRDCE

14.1. - ČO FORMOVALO ŽIVOT KAROLA WOJTYLU?
18.2. - TOTUS TUUS
11.3. - POSOLSTVO JEHO UČENIA.
8.4. - POSOLSTVO JEHO UČENIA
20.5. - BOŽIE MILOSRDENSTVO V JEHO ŽIVOTE

PREDNÁŠAJÚCI: O. MARTIN MAJDA, KEŽMARSKÝ DEKAN

ZAČINAME VEČERNOU SV. OMSOU
A NASLEDNÝM STRETNUTIM NA FARE.

V spolupráci s kežmarským dekanom a veľkým ctiteľom svätého Jána Pavla II., vsdp. Martinom Majdom, sme pre vás pripravili „duchovné návštevy“ svätého Jána Pavla II. spojené s besedami, pri ktorých budeme bližšie spoznávať jeho život, pápežské heslo, učenie i posolstvo Božieho milosrdenstva v jeho živote.

Liturgicky si chceme osobnosť tohto veľkého pápeža pripomenúť v deň farnosti - osobitne prostredníctvom svedectva Mons. Stanisława Jana kardinála Dziwisza, dlhoročného osobného tajomníka Svätého Otca, ktorého sme na túto liturgickú slávnosť a zároveň odpustovú slávnosť farnosti pozvali. Deväť dní pred ňou sa budeme v kostoloch i doma modliť novému k svätému Jánovi Pavlovi II., ktorú vám už teraz dávame do pozornosti (nájdete ju pri východe z každého kostola).

Výnimočnou pre nás bude aj svätá omša slávená na Sliezskom dome 3. júla 2025 - priamo v deň výročia návštevy najvyššieho veľkňaza na tomto mieste.

Deti si osobnosť niekdajšieho biskupa Ríma pripomenú počas denného letného farského tábora.

A ako sa už pomaličky stáva zvykom, so svätým Jánom Pavlom II. budeme putovať aj naprieč farnosťou počas púte kňazov za farnosť na jeseň budúceho roka.

Už dnes môžete v niektorých kostoloch nájsť bannery, ktoré na Jubileum poukazujú a v najbližšej dobe môžete očakávať brožúrku s názvom Po stopách Jána Pavla II. po Vysokých Tatrách, ktorú vytvorilo Mesto Vysoké Tatry v spolupráci s našou farnosťou, za čo sa chceme všetkým zainteresovaným tiež veľmi úprimne poďakovať.

Naša farnosť bola zapojená aj do prípravy promo videa, s ktorým mesto pozýva turistov navštíviť Vysoké Tatry práve v súvislosti so spomienkou na Jána Pavla II.

Čerešničkou na torte by mala byť pre našu farnosť púť k hrobu svätého Jána Pavla II. spojená s prechodom svätými bránami s cieľom získania odpustkov v rámci Veľkého jubilea 2025.

Veríme teda, že každý si príde na svoje a že s trochou dobrej vôle a podporou ochotných rúk sa nám podarí pripraviť ešte dokonca oveľa viac, ako sme teraz len v krátkosti predstavili a že obidve jubileá prinesú množstvo Božej milosti do našej farnosti i do života každého človeka, ktorý ju navštívi.

František Janečko, kaplán

Jubileum 2025

Pán Boh vylieva svoju milosť v každom čase a na každom mieste. Predsa sú však miesta a časy, kedy sú „Božie priepusty“ otvorené akoby viac. Takým časom a miestami je nadchádzajúce Veľké jubileum 2025 a jubilejné kostoly, ktoré svojím dekrétom ustanovil diecézny biskup Mons. František Trstenský. Jeho túžbou je, aby sa jubilejný rok stal milostivým časom obnovenia kresťanskej nádeje a dôverného vzťahu s naším Pánom Ježišom Kristom. O priblíženie myšlienok jubilea i túžby diecézneho biskupa sme poprosili jeho osobného tajomníka, vsdp. Lukáša Fejerčáka.

Jubileum je časom, ktorý má obnoviť nádej, silu a odvahu pozeráť sa do budúcnosti s dôverujúcim srdcom. Nádejou pre kresťanov je Ježiš Kristus, a preto motto „Pútnici nádeje“ odkazuje na Cirkev, ktorá kráča s nádejou a odvahou hľadať plnosť života v Kristovi. A preto aj napriek utrpeniam, kresťan s vedomím, že Kristus je s ním, pozerá na svet s nádejou, že jeho život je v Božích rukách.

Jubileum je časom, ktorý patrí Bohu, je to Svätý, teda Boží rok. Jubileum vedie celý Boží ľud k obnoveniu radosti na ceste za novým zrozením. Preto aj otec biskup František považuje Jubilejný rok 2025 za jednu veľkú príležitosť, aby sme prebudili radosť a nádej v ľudských srdciach. Ide však o príležitosť, ktorá je tu teraz a už sa možno nebude opakovať. Preto jednou z veľkých výziev Cirkvi je nadchnúť ľudí, aby túto príležitosť využili. Tu sa hodí myšlienka, ktorú Antoine de Saint Exupéry uvádza vo svojom diele Citadela: „Ak chcete postaviť loď, namiesto toho, aby ste nechali ľudí zhromaždiť drevo, rozdeľovali prácu a rozkazovali, radšej ich naučte túžiť po širom a nekonečnom mori.“ Nie je teda cieľom iba robiť nejaké akcie, na ktoré ľudia budú môcť prísť, ale skôr im ukázať veľkosť toho, čo Boh

má pre každého človeka pripravené. Preto je kľúčové objaviť to, čo chce Boh konať počas tohto Jubilea. Inými slovami: ako chce Boh, aby tento rok prebiehal a vyzeral. Aby to nebolo o ľudských projektoch, ktoré stoja veľa námahy, ale neprinášajú žiadne alebo len minimálne ovocie. Výzvou teda bude konať Božie veci, čiže veci, ktoré chce Boh. On má plán s týmto rokom. Potrebujeme sa na ten plán otvoriť, objaviť ho a plne sa dať Bohu do služby, aby mohol konať.

Nastal čas, aby ľudské srdcia boli uzdravené a prežiarené Pánovou milosťou. Preto Ježišovo evanjelium je posolstvom oslobodenia. Boží Syn zdôrazňuje, že teraz nastal čas na odpustenie a zmierenie: „Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli: ‚Utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.‘“ Teraz je ten čas slobody, ktorú dobrý a milosrdný Boh ponúka všetkým ľuďom. Nemusíme už viac čakať, pretože Boh chce konať dnes. A to je Božia vôľa pre každého človeka počas Jubilejného roka 2025: obnova našich zranených vzťahov a uzdravenie z bolestí, úzkostí či strachov, ktoré bránia človeku pohnúť sa v živote ďalej.

Svätý rok je rok plný milostí. Zároveň je to však obrovská príležitosť znovu začať. Všetky aktivity Jubilea nie sú preto, že je Jubileum, ale preto, že sa potrebujeme vrátiť k Bohu, či už ako jednotlivci, alebo aj ako spoločenstvo. Prichádza čas mimoriadnej milosti, kedy Boh bude určite konať veľké veci v živote každého z nás. Jubileom tak môže začať niečo nové, pekné, čo bude pokračovať aj po jeho skončení. A ako výsledok tohto Božieho dotyku - veríme - budú mnohí slobodní ľudia, plní radosti a života.

SLDr. Lukáš Fejerčák, PhD.,
osobný tajomník diecézneho biskupa

Znaky jubilea na čo sa treba zamerať

Putovanie

Jubileum od nás žiada, aby sme sa vydali na cestu a prekročili niektoré hranice. Keď sa hýbeme, v skutočnosti nemeníme len miesto, ale premieňame sami seba. Preto je dôležité pripraviť sa, naplánovať si trasu a poznať cieľ. V tomto zmysle sa putovanie, ktoré charakterizuje tento rok, začína ešte pred ním: jeho východiskovým bodom je rozhodnutie vydať sa na púť. Etymológia slova „púť“ je rozhodne výrečná a prešla niekoľkými významovými posunmi.

Toto slovo v skutočnosti pochádza z latinského „per ager“, čo znamená „cez polia“, alebo „per eger“, čo znamená „prechod cez hranice“: oba tieto korene pripomínajú charakteristický aspekt tejto cesty.

Abrahám je v Biblii opísaný práve takto, ako človek na ceste: „Odíď zo svojej krajiny, od svojho príbuzenstva a zo svojho otcovského domu“ (Gn 12, 1). Týmito slovami sa začína jeho dobrodružstvo, ktoré sa končí v zaslúbenej krajine, kde sa spomína

ako „blúdiaci Aramejčan“ (Dt 26, 5). Aj Ježišovo pôsobenie sa prelína s putovaním z Galiley do svätého mesta: „Keď sa naplňali dni, v ktoré mal byť vzatý zo sveta, pevne sa rozhodol ísť do Jeruzalema“ (Lk 9, 51). On sám vyzval učeníkov, aby išli touto cestou, a aj dnes sú kresťanmi tí, ktorí idú za ním a rozhodnú sa ho nasledovať.

Cesta sa v skutočnosti utvára postupne: na výber sú rôzne trasy, rôzne miesta, ktoré možno objavovať. Rôzne situácie, katechézy, obrady a liturgie, ako aj spoločníci na ceste nám umožňujú obohatiť sa o nové myšlienky a perspektívy. Súčasťou toho všetkého je aj kontemplácia stvorenia, vďaka ktorej sa môžeme učiť, že starostlivosť oň je „základným prejavom viery v Boha a poslušnosti jeho vôli“ (František, List k Jubileu 2025). Púť je skúsenosťou obrátenia, zmeny vlastného života a zamerania sa na Božiu svätosť. Vďaka nej si človek osvojuje aj skúsenosť tej časti ľudstva, ktorá je z rôznych dôvodov nútená vydať sa na cestu, aby hľadala lepší svet pre seba a svoju rodinu.

Svätá brána

Zo symbolického hľadiska nadobúda osobitný význam svätá brána: je najcharakteristickejším znakom jubilejného putovania, pretože jeho cieľom je prejsť ňou. Jej otvorenie pápežom predstavuje oficiálny začiatok svätého roka. Pôvodne existovala len jedna brána, a to v Bazilike sv. Jána Lateránskeho, ktorá je katedrálou rímskeho biskupa. Aby to však bolo umožnené veľkému množstvu pútnikov, ponúkajú možnosť prejsť svätou bránou aj ostatné rímske baziliky.

Pri prekročení prahu svätej brány si pútnik pripomína text z 10. kapitoly Evanjelia podľa Jána: „Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu“. Toto gesto vyjadruje rozhodnutie nasledovať Ježiša, ktorý je Dobrým pastierom, a nechať sa ním viesť. Koniec koncov, brána je vchodom do vnútra kostola. Pre kresťanské spoločenstvo to nie je len posvätný priestor, do ktorého treba vstupovať s úctou, primeraným správaním a oblečením, ale aj znakom spoločenstva, ktoré spája každého veriaceho s Kristom: je miestom stretnutia a dialógu, zmierenia a pokoja, očakávajúcim návštevu každého pútnika, priestorom Cirkvi ako spoločenstva veriacich.

V Ríme má táto skúsenosť osobitný význam, pretože sa tu spomína na sv. Petra a Pavla, apoštolov, ktorí založili a formovali kresťanskú komunitu v Ríme a svojím učením a príkladom vzorom pre univerzálnu Cirkev. Ich hroby sa nachádzajú tu, kde boli umčení; spolu s katakombami sú miestom neustálej inšpirácie.

Zmierenie

Jubileum je znamením zmierenia, pretože predstavuje „milostivý čas“ (porov. 2 Kor 6, 2) pre obrátenie človeka. Človek stavia do centra svojho života Boha, smeruje k nemu a uznáva jeho prvenstvo. Aj výzva na obnovenie sociálnej spravodlivosti a úcty k zemi vychádza v Biblii z teologickej požiadavky: ak je Boh stvoriteľom vesmíru, treba mu dať prednosť pred každou inou skutočnosťou, aj pred osobnými záujmami. Je to on, kto robí tento rok svätým tým, že daruje svoju vlastnú svätosť.

Ako pripomenul pápež František v bule o vyhlásení mimoriadneho Svätého roka 2015: „Milosrdenstvo neprotirečí spravodlivosti, ale vyjadruje spôsob Božieho zaobchádzania s hriešnikom, ktorému ponúka poslednú možnosť, aby sa spamätal, obrátil a uveril [...]. Táto Božia spravodlivosť je milosrdenstvom, udeleným všetkým ako milosť prameniaca zo smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista. Kristov kríž je teda Božím súdom nad nami všetkými i nad celým svetom, pretože skrze neho nám Boh ponúka uistenie o svojej láske a novom živote.“ (Misericordiae vultus, 21).

Ide konkrétne o prežívanie sviatosti zmierenia, o využitie tohto času na znovobjavenie hodnoty spovede a na osobné prijatie slova Božieho odpustenia. Existujú niektoré jubilejné kostoly, ktoré túto možnosť nepretržite ponúkajú. Môže sa na ňu dobre pripraviť sledujúc naznačenú cestu.

Modlitba

Existuje mnoho spôsobov a dôvodov, prečo sa modliť; základom je však vždy túžba byť otvorený Božej prítomnosti a láske, ktorú ponúka. Kresťanské spoločenstvo sa cíti byť povolané a vie, že sa môže obrátiť k Otcovi len preto, že prijalo Synovho Ducha. Sám Ježiš zveril svojim učeníkom modlitbu Otčenáš, ktorej sa venuje aj Katechizmus Katolíckej cirkvi (porov. KKC 2759 – 2865). Kresťanská tradícia ponúka aj ďalšie modlitby, ako napríklad Zdravas' Mária, ktoré nám pomáhajú nájsť slová, ktorými sa môžeme obracať na Boha: „Prostredníctvom živého podania, Tradície, Duch Svätý v Cirkvi učí Božie deti modliť sa“ (KKC 2661).

Chvilie modlitby počas cesty ukazujú, že pútnik má Božie cesty „vo svojom srdci“ (Ž 83, 6). K takémuto druhu občerstvenia slúžia aj rôzne zastávky a zastavenia, často situované v blízkosti budov, svätýň či iných miest mimoriadne bohatých z duchovného pohľadu, kde si človek uvedomí, že pred ním a popri ňom tam prechádzajú iní pútnici a že tadiaľto vedú cesty k svätosti. V skutočnosti sa cesty vedúce do Ríma často zhodujú s cestami mnohých svätých.

Liturgia

Liturgia je verejnou modlitbou Cirkvi: podľa Druhého vatikánskeho koncilu je „vrcholom, ku ktorému smeruje činnosť Cirkvi, a zároveň prameňom, z ktorého prúdi všetka jej sila“ (Sacrosanctum concilium, 10). Jej centrom je eucharistické slávenie, pri ktorom sa prijíma Kristovo telo a krv: on sám kráča ako pútnik po boku učeníkov a zjavuje im Otcove tajomstvá, až napokon povedia: „Zostaň s nami, lebo sa zvečierieva a deň sa už schýlil“ (Lk 24, 29).

Liturgickým obradom, charakteristickým pre svätý rok, je otvorenie svätej brány: až do minulého storočia pápež viac-menej symbolicky začal búranie múru, ktorý ich uzatváral. Murári mali následne tehly úplne odstrániť. Od roku 1950 sa múr namiesto toho zbúra vopred a počas slávnostného liturgického obradu pápež bránu zvonku zatlačí a prejde ňou ako prvý pútnik. Tento a ďalšie liturgické obrady sprevádzajúce svätý rok zdôrazňujú, že jubilejná púť nie je intímny, individuálnym aktom, ale znakom cesty celého Božieho ľudu do Božieho kráľovstva.

Vyznanie viery

Vyznanie viery, nazývané aj „symbol viery“, je znakom identity pokrstenej osoby; vyjadruje ústredný obsah viery a zhrňa hlavné pravdy, ktoré veriaci prijíma a dosvedčuje v deň svojho krstu a ktoré po celý zvyšok svojho život zdieľa spolu s celým kresťanským spoločenstvom.

Existujú rôzne vyznania viery, ktoré poukazujú na bohatosť skúsenosti stretnutia s Ježišom Kristom. Tradične si však osobitné uznanie získali dve: krstné vyznanie viery rímskej cirkvi a Nicejsko-carhradské vyznanie viery, pôvodne vypracované v roku 325 na nicejskom koncile v dnešnom Turecku a potom zdokonalené na carhradskom koncile v roku 381.

„Lebo ak svojimi ústami vyznávaš: „Ježiš je Pán! a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. Lebo srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznávame na spásu“ (Rim 10, 9 – 10). Tento text svätého Pavla zdôrazňuje, že ohlasovanie tajomstva viery si vyžaduje hlboké obrátenie nielen vo svojich slovách, ale predovšetkým v pohľade na Boha, na seba samého a na svet. „Vyslovovať s vierou vyznanie viery znamená vstúpiť do spoločenstva s Bohom Otcom, Synom a Duchom Svätým, ako aj do spoločenstva s celou Cirkvou, ktorá nám odovzdáva vieru a v ktorej lone veríme“ (KKC 197).

Odpustky

Jubilejný odpustok je konkrétnym prejavom Božieho milosrdenstva, ktoré presahuje hranice ľudskej spravodlivosti a premieňa ich. Tento poklad milosti vstúpil do ľudských dejín v Ježišovi a vo svätých: pri pohľade na tieto príklady a žitím v spoločenstve s nimi sa posilňuje nádej na odpustenie a na vlastnú cestu svätosti až sa stáva istotou. Odpustky umožňujú oslobodiť srdce od bremena hriechu, aby mohlo v plnej slobode vykonať náležitú nápravu.

V praxi sa táto skúsenosť milosrdenstva konkrétne deje cez určité duchovné úkony, ktoré určuje pápež. Tí, ktorí sa pre chorobu alebo iné dôvody nemôžu zúčastniť na púti, sú napriek tomu pozvaní zúčastniť sa na duchovnom putovaní, ktoré sprevádza tento rok, môžu obetovať svoje utrpenie a svoj každodenný život a zúčastniť sa na eucharistickom slávení.

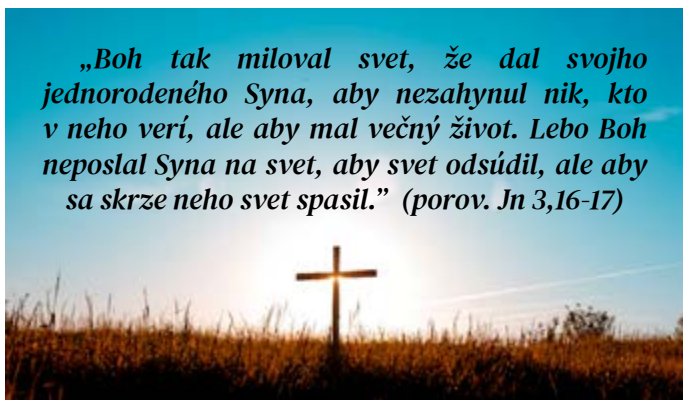
Zdroj:

<https://www.jubileum2025.sk/co-je-jubileum>

Misie v našej farnosti

Ľudové misie sú mimoriadnou formou ohlasovania Božieho slova v Cirkvi. Nie každý má totiž možnosť na nejaký čas odísť z domu, od rodiny a utiahnuť sa do samoty, aby si vykonal duchovné cvičenia. Ľudové misie sú teda akoby „duchovnými cvičeniami“ pre farnosť. Sú časom (re)evanjelizácie - príležitosťou, aby tí, čo veria, svoju vieru ešte viac prehĺbili a tí, čo neveria, aby ju našli.

„Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.“ (porov. Jn 3,16-17)

Cirkev od počiatku bola misionárskou a ohlasovala dobrú zvesť v celom - dovtedy známom - svete. Ježišov misijný príkaz „Chodte, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Duchu Svätého“ má svoj pôvod vo večnej láske Najsvätejšej Trojice, pretože - ako učí Katechizmus Katolíckej cirkvi - „konečným cieľom misií nie je nič iné, ako dať ľuďom účasť na spoločenstve, ktoré je medzi Otcom a jeho Synom v ich Duchu lásky“ (porov. KKC 850). Boh nám teda chce dať účasť na svojom živote. Na rozdiel od misií „ad gentes“ (k národom), v ktorých sa pozornosť Cirkvi sústreďovala a sústreďuje predovšetkým na národy, ktoré o Bohu ešte nepočuli, Cirkev dneška cíti čoraz naliehavejšiu potrebu znova evanjelizovať aj samu seba, aby sa poslanstvo evanjelia stále hlbšie zakoreňovalo v srdciach veriacich a aby sa napokon z tých, ktorí boli kedysi evanjelizovaní, stávali čoraz viac tí, ktorí budú schopní evanjelizovať iných.

Ľudové misie sú teda špeciálnym časom, privilegovaným časom, kedy sa milujúci Boh chce zastaviť v dome každého človeka a ponúknuť mu svoju milosť. Je to priestor, v ktorom sa každý môže posilniť vo viere, (znovu) zapáliť pre evanjelium, obnoviť svoj život, napraviť vzťahy, ktoré boli narušené, alebo vzkriesiť tie, ktoré odumreli. Sú tiež návratom k hodnotám Evanjelia a k tomu, čím sme sa stali pri krste a čo bolo následne prehľbené pri prijatí sviatosti Eucharistie, birmovania, manželstva či kňazstva.

Misionári neprichádzajú do farnosti ľudí poučovať, ale zapáliť pre Ježiša a podeliť sa s nimi o radostnú zvesť,

že: „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.“ (porov. Jn 3,16-17)

Požehnané chvíle misií sú teda pozvaním zažiť nádherné stretnutie so živým Kristom, ktorý nás neprestáva hľadať a neustále volá: „Adam, kde si?“ „Zachej, pod rýchlo dolu!“ „Synu, odpúšťajú sa ti hriechy.“ „Žena, kde sú (...)?“

Misionári vždy prichádzajú na pozvanie miestneho farára. Ten ich osloví a potom spoločne s pátrami pripravuje program misií. Rehole, ktoré sa u nás venujú misiám, ponúkajú svoju službu zväčša vo forme ľudových misií (trvajú 8 dní) alebo duchovných obnov (trvajú 4 dni). My toho roku začíname misiami v termíne od **4. do 11. mája 2025**. Misie u nás budú viesť pátri Benediktíni z Kláštora Premenenia Pána v Sampore.

Pre tých, ktorí by sa cítili vylúčení z misie či spoločenstva Cirkvi - napríklad preto, že žijú v špecifických okolnostiach, ktoré im neumožňujú pristupovať ku sviatostiam - nech zaznieva dnes viac ako kedykoľvek predtým Ježišovo osobné pozvanie: „Príď! Aj Ty máš miesto v Cirkvi.“ Alebo bolo niekedy počuť, že by bol Ježiš niekoho odmietol?

„Misie sú mimoriadnou formou ohlasovania Božieho slova v Cirkvi.“

„Misie sú špeciálnym časom, privilegovaným časom, kedy sa Boh chce zastaviť v dome každého človeka a ponúknuť mu svoju milosť.“

Modlitba za farské misie

„Veľký Bože, Ty neustále oživuješ a obnovuješ svoj ľud a zahrňaš ho darom svojej milosti, daruj otvorené srdce všetkým ľuďom našej farnosti a celého mesta, aby sme počúvali Tvoj hlas. Na príhovor svätých Petra a Pavla, daj nám ducha pokánia a obrátenia, aby sme dokázali zanechať starý spôsob života a začať nový život v Kristovi. Zošli dary Duchu Svätého na misionárov, ktorí naše farské misie budú viesť, aj na každého z nás, aby sme sa na ne dobre pripravili a využili ich na svoje osobné posvätenie. Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k Tebe utiekame. Amen.“

Misionári ohlasujú Božie slovo, aby vošlo do uší počúvajúcich. Ale iba Duch Svätý je schopný spôsobiť, aby vošlo aj do srdca.

František Janečko, kaplán

Nech každá farnosť zažiarí radosťou mládeže

Mládež predstavuje pulzujúce srdce každej farnosti. Ich energia, kreativita či odvaha sú nevyhnutné pre budovanie živej a dynamickej komunity. V dnešnej dobe, keď mladí ľudia čelia mnohým výzvam a lákadlám, môže byť farnosť priestorom, kde môžu rásť nielen duchovne, ale aj ľudsky. V krátkom rozhovore nám práve naši mladí priblížia ako sa aktívne zapájajú do života farnosti.

Hovorí sa, mladým patrí svet, minimálne budúcnosť a my sme radi, že máme aktívnych mladých aj v našej farnosti. Ako ste sa dali táto partia, ktorá sa stretávajú, dokopy?

Niektorí z partie sme sa poznali už predtým ako začala birmovka. Postupne počas stretiek na birmovke sme sa spoznali v osobnom živote, ale aj s Bohom.

Ako trávite voľný čas? Máte nejaké pravidelné stretnutia?

Áno, aj po birmovke máme pravidelné stretnutia, ktoré organizuje pán kaplán Dávid, kde robíme rôzne aktivity, rozhovory o duchovnom živote, chvály. Okrem toho sa v našej farnosti každý rok organizuje Batôžkový ples, kde máme vymyslený zaujímavý program.

Môžete nám priblížiť aj aktivity, ktoré nie sú len v rámci pravidelných stretiek na fare, viem že aj také máte.

Čo sa týka aktivít mimo stretiek, tak nám ich pán kaplán Dávid veľmi spestruje rôznymi činnosťami ako sú napr. florbalový turnaj kde sme sa umiestnili na treťom mieste. V zime si bol v rámci voľného času s nami pán kaplán Dávid zahrať hokej na vonkajšom ihrisku. Absolvovali sme výlet do Ríma, kde sme strávili tri dni a navštívili sme aj Vatikán, kde sídli náš pápež a obzreli sme si aj Baziliku sv. Petra. Ďalšia aktivita mimo fary bol koncert Godzone v Banskej Bystrici zameraný na spestrenie pohľadu na Boha. Boli sme navštíviť nášho bývalého pána kaplána Janka v Jasnej, kde sme si zalyžovali, boli na túre, večer sme spolu slávili svätú omšu a porozprávali sme sa o duchovnom živote.

Po birmovke zvykne byť veľká partia a postupne sa to nejakou zúžuje, čím to je?

Po birmovke sa pôvodná partia výrazne zúžuje, pravdepodobne je to tým, že každý máme svoje povinnosti ako je škola a aktivity, ktoré nás oddaľujú od Boha.

Podieľate sa na nejakých „pomocných aktivitách“, zvlášť aj v predvianočnom období?

Vždy keď je treba, tak chodíme pomáhať zdobiť vianočný stromček, hrať v muzikáli, koledovať na Dobrú novinu, pomáhať kaplánom pri svätení domov počas Vianoc.

Rozšírili by ste vašu partiu aj o nových členov? Čo by ste odkázali, ako sa ku Vám pridať a prečo?

V našej farnosti je vítaný každý nový člen, ktorý má záujem o zblíženie sa s Bohom.

Mládež vo farnosti nie je len „doplňkom“ k životu komunity, ale jej neoddeliteľnou súčasťou. Ak investujeme do mladých – ich duchovného rastu, vzdelania a vzťahov – budujeme silnú farnosť, ktorá bude žiariť aj v budúcnosti. Spoločne môžeme vytvoriť prostredie, kde mladí zažijú, že Cirkev je živou rodinou, ktorá ich prijíma a povzbudzuje.

rozhovor poskytol Marcel Zámečník
spracovala Barbara Vaverčáková

Naše farské stretká

Prázdniny vystriedal nový školský rok, v ktorom hneď na prvej svätej omši pán farár pozýval všetky deti na pravidelné piatkové stretká na fare. Aj tento rok sme pre deti pripravili rozmanité činnosti.

Každé stretko začíname modlitbou desiatka posvätného ruženca pri horiacej sviečke, po ktorej nasledujú rôzne aktivity - náučné, ako napríklad kvízy, doplňovačky, potom tvorivé aktivity, v rámci ktorých si deti vyrobili anjela strážneho a tiež nechýbajú rôzne hry a súťaže. Deti mali aj možnosť vidieť pútavý animovaný film o Fatime. Dňa 18. októbra 2024 sa deti modlitbou bolestného ruženca za mier a pokoj vo svete pripojili k celosvetovej akcii "Milión detí sa modlí ruženec." Na inom stretku ukuchtili piškóty s banánmi v čokoláde a nielen tí malí si na nich s radosťou pochutili. Deti sa dokonca zahráli aj na hercov a v štyroch skupinkách predviedli príbehy zo Svätého písma, inokedy zahráli sedem skutkov telesného milosrdenstva. V čase dušičkovej oktávy

sme s lampášmi v rukách navštívili miestny cintorín, aby sme sa spoločne pomodlili za duše v očistci. Ďalšie stretnutie bolo venované svätému Martinovi. Čo nás čaká na tých nasledujúcich? Schválne neprezeráme a pozývame aj ďalšie deti, aby neváhali a prišli medzi nás.

Koledovanie Dobrej noviny

Touto cestou pozývame malé aj veľké deti zapojiť sa do koledovania Dobrej noviny, ktoré v našej farnosti už tradične plánujeme na „Tri krále“ - 6. januára 2025.

Aj Vás, milí dospelí, srdečne pozývame otvoriť svoje srdcia a domovy pre prijatie koledníkov Dobrej noviny. Podporíte tak dobročinnosť našich detí a Vaším finančným príspevkom môžete pomôcť „zažať hviezdu nádeje“ na krajšiu a lepšiu budúcnosť deťom a ľuďom žijúcim vo Východnej Afrike.

Leto vo farskom tábore

V termíne 12. - 16. augusta 2024 sme na fare v Novom Smokovci otvorili dvere dennému detskému tábore pre deti vo veku 3 - 8 rokov. Celým týždňom nás sprevádzala hlavná téma - STVORENIE SVETA.

Dobrotivý Pán Boh nám požehnal nádherné slnečné počasie pre aktivity vonku, na fare i v jej okolí. Zažili sme krásne chvíle na prechádzkach v prírode i spoločnú opekačku s rodičmi na lúke za farou. Tiež sme navštívili zoologickú záhradu v Spišskej Novej Vsi. Pri návšteve múzea TANAP-u nám premietli pútavý film o živote tatranských svištov a samotná prehliadka nás všetkých veľmi zaujala. Vyrábali sme aj herbáre, sadili žeruchu, maľovali sadrové morské zvieratká, rozprávali o vesmíre. Pri tom všetkom

sme poznávali dokonalosť a hlavne veľkosť Božej lásky k nám ľuďom vo všetkom stvorenom okolo nás. Posledný deň tábora sme zakončili spoločnou svätou omšou za účasti rodičov.

Ďakujeme nášmu pánovi farárovi Cvengrošovi za duchovné sprevádzanie a za každodennú účasť na spoločných aktivitách a hlavne nášmu nebeskému Otcovi za krásne dni naplnené poznávaním, láskou, radosťou a novými zážitkami.

Už teraz sa tešíme spolu s deťmi na ďalší ročník detského tábora.

Váš detský tím

Svätá omša je darom i tajomstvom

Obrad pokoja

Po modlitbe oslobodenia od každého satanského zla nasleduje obrad pokoja: „Pane, Ježišu Kriste, ty si povedal svojim apoštolom: Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam...“ Sú to prvé Ježišove slová po jeho Zmŕtvychvstaní, keď sa zjavil svojim učeníkom, „Pokoj vám!“ Je to požehnanie, odovzdanie Božieho pokoja jeho vyvolenému ľudu. Slovo „pokoj“ v Ježišovej rodnej reči aramejčine malo širší zmysel, než má v slovenčine. Nie je to len klud, pohoda, je to dar života! Nielen mier v ľudskom srdci, čo je samo osebe nádherný a dnes tak vzácny dar. Pokoj, teda „šalom“ je požehnanie a obdarovanie v každej oblasti života. Diabol vo svojej nenávisti a závidí často zadržáva požehnanie a dary, ktoré nebeský Otec určil pre svoje deti. Niekedy práve preto ľudia pociťujú v živote nedostatok a biedu. My sme krátko predtým modlitbou oslobodenia zrušili každú satanskú spútanosť a teraz v odovzdaní Ježišovho pokoja, jeho „šalom“ môžeme byť v každej oblasti nášho života požehnaní a obdarovaní, v zdraví, rodine, i práci... Potom kňaz vyzve všetkých prítomných k znaku pokoja, k podaniu ruky, ako symbolu zmierenia, odpustenia a vzájomnej lásky. Tento znak pokoja je veľmi dôležitý, obsahuje totiž základnú podmienku pre prijatie milosti sv. omše, všetkého uzdravenia, oslobodenia a požehnaní. Iba ak som zmierený so svojim bratom i sestrou, som zmierený i s Bohom. Hnev, neprijatie a neodpustenie je prekážkou, cez ktorú ani Vzkriesený Pán neprejde. Ak neodpustíme svojim bližným, ak sa s nimi nezmierime a neprijmeme ich, ani nám Pán neodpustí a nepožehná nás. Občas vidíme, ako niekto odmietne niekomu podať ruku na znak pokoja. Je to nesmierne smutné. Prezrádza to, že ten úbohý človek nepochopil nič, že na sv. omši je vlastne úplne zbytočne, neprijme nič z tých nekonečných duchovných darov, ktoré nám tu Boh pripravil. A dokonca – k sv. prijímaniu pristúpi nehodne a svätokrádežne, pretože pohrdol darom pokoja a zmierenia s Bohom i ľuďmi...

Lámanie chleba

Kňaz vezme hostiu a rozlomí ju na tri časti. Rozlomenie Kristovho Tela je prejavom jeho nekonečnej lásky, jeho smrti na kríži za nás. On sa za nás doslovne „zломil“, zomrel za nás a teraz sa láme ako Chlieb večného života, aby sme ho všetci mohli prijať a s ním prijať jeho večný život. Je to moment, keď sa sprítomňuje jeho smrť na kríži na spásu sveta.

Jeden kúsok kňaz vloží do kalicha s Kristovou Krvou. To je zase moment Kristovho Zmŕtvychvstania, jeho Telo sa znova spája s Krvou, podľa biblického chápania sídlom duše. Ježiš vstáva z mŕtvych. Druhý kúsok kňaz prijme ako prvý zo všetkých prítomných, ako Chlieb večného života. Tretí kúsok je symbolom prijímania ostatných veriacich. Počas tohto lámania Chleba ostatní veriaci spievajú: „Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta...“ je to túžobné volanie k Ježišovi, ktorý vzal na svoje plecia ťarchu hriechov celého sveta a vyzvanie, aby prišiel so všetkou svojou spásnou mocou do nášho života, aby všetko naplnil, uzdravil, napravil a požehnal... Potom kňaz pozdvihne do výšky Hostiu i kalich s Krvou so slovami: „Hľa, Baránok Boží...“ Spoločne so všetkými prítomnými vyjadruje vieru v prítomnosť Krista v Eucharistii.

Sväté prijímanie

Nasleduje prijatie Tela vzkrieseného Pána veriacimi. Rímskokatolícka tradícia z praktických dôvodov upustila zo sv. prijímania pod obojakým spôsobom, teda od toho, aby všetci veriaci prijímali i Telo i Krv. Nakoniec to ani nie je potrebné, pretože živé telo vždy obsahuje i krv a Ježišovo vzkriesené Telo je živé a živé navždy ostáva. Teda kto prijme jeho Telo, prijme i Krv. Keď kresťan prijme vzkrieseného Krista pod spôsobom eucharistie, jeho presväteho Tela, deje sa v ňom zázrak, ktorý ťažko opísať. Kristovo Telo a Krv prenikne našim telom a našou krvou. Nezanikne, naopak, naše vlastné telo sa nimi posväcuje a premieňa. Kristus žije v nás a my sa naňho premieňame, stávame sa súčasťou jeho mystického Tela a prijímame jeho večný život... Kňaz sa tesne pred prijatím modlí, aby ho toto sv. prijímanie uzdravilo na tele i na duši. Eucharistiu už prvotní kresťania nazývali Liekom. Je to liek na najhoršiu chorobu, aká kedy existovala – na večnú smrť a zatratenie. Je to Liek, ktorý uzdravuje ľudskú dušu z hriechu i všetkého zla. Je to uzdravenie duchovné, no pretože ľudská duša je úzko prepojená i s telom, toto uzdravenie niekedy pôsobí i v telesnej rovine. Koľkokrát už počas dejín Cirkvi boli počas sv. omše zázračným spôsobom uzdravení i nevyliciteľne chorí! Nie je to samozrejmosť, ale občas sa i takýmto spôsobom prejaví moc Zmŕtvychvstalého Krista, ktorý už počas svojho pozemského života často uzdravoval chorých.

Záver a požehnanie

Kňaz odloží do svätostánku hostie prebytočné hostie a tzv. „purifikáciou“ s úctou očistí posvätné nádoby, ktoré boli posvätené dotykom Kristovho Tela a Krvi. Požehnanie na konci sv. omše je požehnaním samého Boha, lebo keď požehnáva kňaz, požehnáva Božou mocou, ktorú prijal vo sviatosti kňazstva. Kto by nestál o Božie požehnanie? Na kresťanskom východe niektorí Svätí otcovia a pustovníci putovali celé dni, aby mohli prijať od Božieho kňaza požehnanie a dnes mnohí utekajú z kostola ešte pred ním, ledva skončilo sv. prijímanie. Ktovie prečo, možno ich vyháňa zlo a hriech, ktoré v

sebe nosia... Po tretíkrát a poslednýkrát sa veriaci prežehnajú znakom kríža. Požehnanie kňaz ukončí slovami: „Choďte v mene Božom“. Znamená to, že Boha nemajú nechať v kostole, ale nieš ho vo svojom srdci všade, kam pôjdu, aby sa tiež stali nositeľmi Božieho požehnanie, jeho moci a lásky. Veriaci odpovedajú: „Bohu vďaka“. Snád sú aj naozaj plní vďačnosti za všetko, čo pri zázraku, ktorým je sv. omša, prijali. Sv. páter Pio kedysi povedal: „Skôr sa zem zaobíde bez slnka, ako bez obety sv. omše.“ Nech takto chápeme nekonečnú hodnotu sv. omše aj my.

Zostavil Marek Ondra, kaplán

Drevený kostolík obnovujú ruky i srdcia

Kostol Nepoškvrneného počatia Panny Márie v Starom Smokovci dostáva nový šat. Nejde len o symbolickú reč, ktorá by naznačovala niečo abstraktné, ale skrze dobrodincov sa jedná o konkrétnosť vzhľadu. Nakoľko nás evanjelium neustále vyzýva, aby sme začali „upratovať“ najskôr vnútro až potom vonkajšok, tak by som v tejto evanjeliovkej postupnosti chcel predstaviť spomínané opravy.

Dňa 26. augusta 2024 bola vo farnosti vyhlásená brigáda, ktorá si dala za cieľ poupratovať kostol po nevyhnutnej rekonštrukcii veže kostola. Upratovanie sa neuskutočnilo len na báze kozmetického charakteru, ale šli sme do hĺbky. Pojem hĺbka v tomto kontexte znamená, že sa nám podarilo vyviešť zbytočný materiál, nepoužívanú starú spovednicu, desiatky rôznych stoličiek, vypratanie priestoru pod schodmi a mnoho iného. V prepočte na čísla sme kostol odľahčili o 5-krát doplna naplnené farské auto (9-miestne). Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa nebáli priložiť ruku k dielu.

Iniciátor upratovania veže spomínaného kostola, náš organista Michael Pitek, sa nebál taktiež priložiť ruku dielu: „Vrchné poschodia veže slúžili celé desaťročia ako sklad rôznych a hlavne zbytočných vecí. Ešte pred upratovaním boli rozmontované veľké kusy nábytku. Samotné upratovanie začalo pohľadom na horu dosiek, kobercov, starého nábytku, kartónov, náradia a ďalších prekvapení, ktoré boli obložené prachom a hmyzom. Pod tým všetkým sa nachádzalo ešte niekoľko vrstiev kobercov a lepeniek. Všetky veci boli podávaním znesené cez úzke priestory veže dole do kostola, kde boli pretriedené a odvezené. Po mnohých rokoch mohla byť veža pozametaná a povysávaná.“

Pracujúcich rúk nebolo málo. Azda najdôležitejšie ruky, ktoré pracovali niekoľko mesiacov na samotnej rekonštrukcii veže, si zaslúžia veľký potlesk. Boli to ruky profesionálov a dobrovoľníkov, ktorí opravovali prehnité trámy. Podarilo sa obrovské dielo, počas ktorého sme mali možnosť vidieť „levitovať“ vežu kostola, ktorá v jednom čase ostala bez základov, podopretá iba železnými podperami. Technicky náročný projekt sa podaril, samozrejme sme len na začiatku, ale tento začiatok bol dôležitým krokom.

Neposledné ruky sú ruky všetkých, ktorí prispeli k finančnej zbierke na rekonštrukciu kostola. Bezpochyby tieto ruky nesú názov občianskeho

združenia Zachráňme poklady Tatier. Taktiež sú to ruky našich dobrovoľníkov, ktorí vyrábajú nábožensko-spomienkové predmety. Práve tie sa stali nevyhnutnou súčasťou podpory. Sú pozvaním pre kráčajúcich, aby sa na chvíľu zastavili a nechali sa osloviť predmetom, ktorý hovorí o nevyhnutnosti náboženského života, ako i aktuálnej finančnej pomoci pre kostoly vo Vysokých Tatrách. V prepočte na čísla spomínané predmety oslovili tento rok niekoľko desiatok tisíc veriacich či neveriacich.

Farská publikácia „Duchovná turistika cez vrchy Svätého písma“ sa okrem našej farnosti číta na vyše 2000 miestach na Slovensku.

Ružencami z našej farnosti sa modlí okolo 3400 ľudí.

Kríž, ktorý ma prívlastok tatranský, manifestuje kresťanskú vieru v 500 rôznych domácnostiach.

Farské tričká, ktoré hovoria o bezvýhradnej láske Boha k človeku, sú prostriedkom evanjelizácie pre viac ako 500 ľudí.

„Spovedník, zošit ktorý si nepamätá“ pomáha 1200 veriacim sa zodpovedne pripravovať na sviatosť zmierenia.

Magnetky, ktoré hovoria o dôležitosti chrámu, pripomínajú našu farnosť Vysoké Tatry už v 2600 domácnostiach.

V neposlednom rade, publikácie s náboženským obsahom – od novén až po pomoc rodičom pri výchove detí – sa sprostredkovali veriacim v počte 1450 ks.

Kostol v Starom Smokovci nás pozval do zbierky nielen na jeho opravu, ale i pre potreby druhých. Prostredníctvom omšového vína sme urobili radosť už vyše 1000 ľuďom a tým sme sprostredkovali pomoc aj pre arcibiskupstvo Kroměříž. Ide o sociálny projekt, ktorý nás učí o zodpovednosti za druhých. V sociálnej oblasti sa nám taktiež podarilo skrze vianočné oblatky osloviť 300 ľudí, ktorí sa týmto spôsobom rozhodli pomôcť s vianočnými balíkmi pre chudobné rodiny. V neposlednom rade sa nám v sociálnej rovine skrz viac ako 100 sviec podarilo podporiť viacpočetnú rodinu. Kostol v Starom Smokovci nám otvára oči, aby sme si všímali ľudí okolo nás.

Na záver chceme vysloviť jedno veľké **ĎAKUJEM** dobrovoľníkom, ktorí nevyužili len svoje ruky, ale použili i svoje nohy a prišli počas letnej sezóny sprístupniť kostolík pre turistov.

Dávid Sklarčík, kaplán

Bližšie k Vám

Drahí farníci a priatelia našej farnosti,

okrem premeny našej webovej stránky vám s radosťou predstavujeme aj zriadenie našich profilov na sociálnych sieťach Facebook a Instagram.

Našou túžbou je byť bližšie k vám – prinášať aktuálne informácie, duchovné povzbudenie, a vytvoriť priestor, kde sa budeme môcť stretávať aj vo virtuálnom priestore. Nová web stránka farnosti Vysoké Tatry vám ponúkne prehľad bohoslužieb, aktuálne oznamy, informácie o aktivitách farnosti, ako aj možnosť nahliadnúť do bohatého života našej komunity.

Prostredníctvom Facebooku a Instagramu chceme zdieľať nielen dôležité informácie, ale aj inšpiratívne myšlienky a aktuality, ktoré vám priblížia atmosféru našich stretnutí a podujatí.

Pozývame vás, aby ste nás sledovali na týchto platformách a zapojili sa do budovania živého a prepojeného farského spoločenstva aj online. Veríme, že tento krok nám umožní lepšie reagovať na vaše potreby a zároveň osloviť aj tých, ktorí nás zatiaľ osobne nepoznajú.

RKC_TATRY_FARNOST

Farnosť Vysoké Tatry

Ďakujeme vám za vašu priazeň a podporu. Spoločne môžeme urobiť z digitálneho priestoru miesto, ktoré šíri radosť, pokoj a posolstvo viery.

Ďakujeme mestu Vysoké Tatry za podporu aktivít detí, mládeže a rodín našej farnosti.

na Vianoce SPOLU

JASLIČKOVÁ POBOŽNOSŤ

26.12. / 18:00 / Kostol-Nový Smokovec

TSUNAMI / KONCERT

28.12. / 18:00 / Kostol-Nový Smokovec

VERONIKA RABADA / KOLEDY

29.12. / 18:00 / Kostol-Nový Smokovec

BENEFIČNÁ POLIEVKA

4.1. / 11:00-16:00 / Starý Smokovec

VAVREČSKÝ CHRÁMOVÝ ZBOR

5.1. / 18:00 / Kostol-Nový Smokovec

DOBRÁ NOVINA

6.1. / 14:00 -16:00 / Všade

DETSKÝ BÁL SVÄTÝCH

15.2. / 14:00 -16:00 / Fara

FARSKÝ PLES

1.3. / 18:00 -24:00 / Fara

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry. Šéfredaktor: Ing. Barbara Vaverčáková.
Redakčná rada: Mgr. Ľubomír Cvengroš, Mgr. František Janečko, ThLic. Dávid Sklarčík, Peter Dziak.

Grafika: Barbora Kalová. Jazyková úprava: Mgr. Adriana Kruppová.
Cenzor: Mgr. Ľubomír Cvengroš.

Tlač: Tlačiareň Kubík Námestovo. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup; BÚ 30. 3. 2004,
č. 4/2004. S povolením OU, odbor všeobecnej vnútornej správy v Poprade, reg. č.: 1/203.

Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry, Nový Smokovec 113, 062 01 Starý Smokovec;
e - mail: ratolesttatry@gmail.com, www.rkctatry.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.

Náklad: 250 ks. Nepredajné. Fotografie: internet a archív.